

לחזק את הנפש - להאיר את הנשמה

אור השבת

"גול על השם דרךך - ובטח עליו - והוא יעשה" (תהלים ל"ו)

מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

מייל המערכת

(לתגובות, הערות, הארות וסיפורים):

alon7148454@gmail.com

■ ■ ■

פלאפון: 052-7148454

■ ■ ■

פקס: 08-9941870

השידוך של אליהו הנביא

גיליון
בנושא
שידוכים

"גול על השם דְרָכָךְ - וּבִטָּה עָלַי - וְהוּא יַעֲשֶׂה" (תהלים לו, ה)

מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

מייל המערכת

(לתגובות, הערות, הארות וסיפורים):

alon7148454@gmail.com

***

פלאפון: 052-7148454

***

פקס: 08-9941870

***

כתבינה ועריכה בס"ד: דניאל ח. אלפסי

מבט לחיים •

מתי השידוך שלי יגיע?

מסופר על מטפס הרים צעיר שחלם להגיע לפסגה הגבוהה ביותר בעולם. הוא התאמן במשך מספר שנים, שלאחריהם הוא יצא לדרך - לכבוש את היעד הנכסף. מסלול הטיפוס היה קשה עבורו, אבל הוא היה מלא מוטיבציה וחוזר מטרה. בכל יום שעבר - הוא הסתכל כלפי מעלה, שם הוא פגש בפסגת ההר שהמתינה לו מרחוק.

הנה, לפתע פתאום באמצע הדרך המזג האוויר השתנה מקצה אל קצה. ערפל כבד כיסה את ההר. שדה הראיה של המטפס נחסם. אפילו מטר קדימה הוא לא יכול היה לראות. גם שהוא ניסה להתקדם הלאה ולטפס, הוא לא הבין אם הוא מתקדם כלפי מעלה או שבעצם מסתובב סביב עצמו. ואז הוא נעצר, ישב על המקום והחליט לא לזוז. הייתה לו אפילו את התחושה הפנימית הזו שאולי הוא יישאר שם לנצח. מזג אוויר קיצוני שכזה, מסוכן עד מאוד עבור מטפסי הרים. היו לו את המחשבות לרדת ולוותר על האטרקציה, אבל באותו רגע הוא שמע קול של מטפס הרים אחר שהיה מעליו, שצעק אליו ואמר לו: "ידידי, הערפל שנמצא על ההר - זה לא אומר שהמסלול טיפוס נמחק. נעלם מהמפה. אתה עכשיו נמצא בתוך שכבה של עננים כי אתה נמצא למעלה בגובה. תדע, שכל צעד שלך כלפי מעלה אתה מתקדם ליעד שמעל הענן הזה שם כבר תגיע לאזור ריק מעננות. אל תוותר, זה ממש קרוב, אני נמצא שם. תלך לפי החוקים של הטיפוס, אל תיתן לרגשות הללו שעכשיו אתה לא רואה - לייאש אותך מלטפס למעלה. את יכולי", אמר לו המטפס במילים חמות.

ואכן, הוא לא ויתר. הוא המשיך ללכת עוד ועוד בתוך הערפל הכבד, ואז ברגע אחד הוא מרים את הראש והוא מגלה שהוא עבר את קו העננים הנמוך שהסתיר לו את המשך המסלול. קרני השמש כבר פגעו בו, וקצה ההר נראה קרוב ומתמיד, וגם הוא הגיע לשם. לאחר פחות מיומיים.

הסיפור הוא אכן התרחש, ופורסם בספר "המדריך למטפס", שחיבר אותו מטפס ונמכר במיליוני עותקים ותורגם למעלה מ-40 שפות.

קוראים יקרים. אלו שמצפים לזיווגם משורש נשמתם. לאלה שהכרית שלהם ספוגה בדמעות מלילות האכזבה והייאוש, לאלה שבסך הכל רוצים להקים בית. שרוצים לתת ולהעניק. רוצים להביא את הבניה שלהם לידי מימוש בחיים האמיתיים. השורות הבאות מיועדות עבורכם.

בפן האישי, אספר לכם - שבשנה שעברה שהוצאנו גם כן את הגיליון המיוחד בעניין שידוכים הייתי בגיל היותר מתקדם של שנות העשרים. לא מצאתי את הזיווג שלי אחרי ניסיונות רבים. והשנה - ברוך השם בניתי את ביתי. שאני ישיבתי לכתוב את הגיליון, חפשתי - במובן מסוים - לשדר את מה שאני הרגשתי, ואלו דברים חוללו בי שינוי וקרבו לי את השידוך יותר מכל דבר אחר. השורות הללו לא נכתבו כלאחר יד. הם נכתבו דווקא מהרגע הללו שצפים בזיכרונות מאותם ימים שהיו. לא לפני הרבה זמן, סך הכל לפני חצי שנה.

אני יניח כאן בקיעה מציאותית, יתכן שהיא אף כואבת ורגישה. הדבר היחיד שיכול לסכל לכם את השידוך שלכם - זה אתם בעצמכם. ובמה דברים אמורים. יהודי, בן תורה שמאמין בכל נימי נשמתו שהעולם כאן לא הפקר, הוא מנוהל על ידי בורא עולם אבא שבשמים, מבין שלא רק מתי שנח אומרים תודה לבורא עולם, אלא גם על דברים שפחות נוחים, פחות זורמים כמו שאנחנו רוצים - גם עליהם צריכים להגיד תודה, ולהאמין בטוב המושלם הזה שיריד מבורא עולם. שמה שהשידוך שלכם מתעכב, הטעות הגדולה ביותר שאתם יכולים לעשות - זה לרדת על עצמכם, ולטעון שאתם לא יכולים או לא רוצים להתחתן ח"ו.

לכל אדם בעולם הזה יש את הדרך בה הוא צריך לעבור. בדרך הזאת יש פרחים, יש שמש, יש עננים, יש אווירה טובה. אבל יש גם מעט אבנים שצריכים לטפס עליהם כדי לעלות למעלה. אי אפשר לעלות למעלה כשממשיכים ללכת רגיל בלי מאמץ. כל עליה מצידו של האדם - על פי חוקי הטבע - חייבת להיות מלווה במאמץ קטן או גדול. בורא עולם קבע לכם את הדרך שלכם, הוא ידע שתגיעו לגיל השידוכים או שתצטרכו להמתין מעט, וזה כדי להגיע לבית שאתם תקימו - בגרסה הכי טובה של עצמכם! הוא לא רוצה שתתחתנו עם מישהו יותר טוב ממכם או פחות טוב ממכם כדי שלא יהיו פערים ביניכם, הוא רוצה שיהיה לכם את הבית הכי טוב ומושלם לדרך שלכם. ושימו לב, שברגעים אלה ממש, בורא עולם יושב וצופה בשמים רק על דבר אחד: איך אתה תנהג באותם רגעים. אם באותו רגע, תשכחו ממנו? תשכחו שמה מאהבה שלו אליכם? האם באותם רגעים תבחרו לחילה ליפול? תבחרו להתייאש מהשידוכים? או שתבחרו לשבח אותו ותבינו - שמה שמתרחש כרגע, זה בסך הכל שדרוג של האישיות שלכם, שדרוג של הלב/בת זוג המיועדת לכם. ברגעים אלה ממש זה נבנה, זה מתבשל.

בבקשה ממכם תאמינו בדברים האלה. חצי שנה לפני שמחת התנאים שלי עם רעייתי הציעו לי את השם הזה, משום מה - לא התקדם לכדי פגישה. ועתה, חצי שנה אחרי - פתאום הכל מתקדם לסגירה ולחתונה, ומכיוון אחר לגמרי.

בכל בוקר שאתם קמים תאמינו שזה מתקרב, שאוטרטו אתם אחרי מסך הערפל הזה, ואז תגיעו למקום הגבוהה והטוב ביותר עבורכם בעולם. תסמכו על אבא, שהוא יראה שאתם מאמינים שהוא באמצע ללכת יאתכם יד ביד בדרך שלכם. אבא לא "אכזב" אתכם! במאה אחוז!

מידות טובות לשולחן החג

משולחנם של גדולי ישראל

שידוכים

המכבד את הוריו כראוי זוכה להצלחה גדולה בענייני השידוכים

בחור אחד הגיע אל מרן החזון איש זצ"ל, בבקשת ברכה לזיווג הגון. הוא התלונן על כך, שזה לו כמה שנים טובות שהוא תקוע, ומשום מה אינו רואה לא ברכה ולא הצלחה בענייני השידוכים. לפליאתו החל החזון איש לחקור אותו בענייני משפחתו: "יש לך אבא ואמא?". "כן", ענה החבור. "והאם אתה מכבד אותם כראוי?", שאל החזון. "לא", באה התשובה. ומיד הסביר בחבור שההורים שלו הם חילונים, ולכן אין הוא מכבד אותם וממעט להיפגש עמם. "דע לך", אמר לו החזון איש "הצלחת השידוך תלויה הרבה בכיבוד אב ואם, כאשר אדם מכבד כראוי את הוריו, זוכה להצלחה גדולה בענייני השידוכים". החבור שמע וקיבל. הוא החל לכבד את הוריו בכל לב, נסע יותר לביתו והשתדל בכל הזדמנות לשמחם ולסייע בעדם בכל דבר, ועד מהרה זכה לראות ביצועתו, ומצא עבורו זיווג הגון טוב. וזכה להעמיד בית נאמן בישראל, ולדורות ישרים מבורכים. (ע"פ טיב הקהילה פרשת חיי שרה תשע"ט)

כי לעולם חסדו

סיפר המגיד הרה"ג רבי שלמה לוינשטיין שליט"א, על גודל בטחונו של הגה"צ רבי שלמה טובל זצ"ל. כשדובר נכבדות בביתו הצדקת רבקה, והוצעה לה הצעת שידוך עם החבור החשוב ר' ישראל מרגלית, אחד מתלמידי ישיבת מיר וגולי שנחאי. שלח צד החתן לברר מהי הנדוניה שביכולתו של רבי שלמה להעניק לה. ענה רבי שלמה ואמר "איך האב זעקס און צואנציג קיאלך", שפירושו יש לי עשרים ושש פרות. תמהו השומעים עשרים ושש פרות? מניין? והלא עד היום לא ראינו אפילו פרה אחת. השיב רבי שלמה: "פרות ממש אין לי, אבל יש לי עשרים ושש כי לעולם חסדו שיש בפסוקי דזמרה של שבת, הלא הם עשרים ושש כ"י", שפירושה באידיש פרה, איתם צעדיתי בכל חיי הם ליוו אותי ומעולם לא כלו רחמינו של הבורא עמי". ואכן גם הפעם היה ה' בעזרו והשידוך קם והיה למזל טוב ולשמחת כל הצדדים. (לאור הנר גליון 394)

זריזין מקדימין

על זריזותו של מרן הגאון רבי חיים קיבסקי זצוק"ל, סיפרה הרבנית ע"ה. פעם חזר הרב בצרהיים מהכולל עייף, ומיד הודיע לי שהוא הולך לענות למישהו תשובה לשאלה ששאל אותו בעניין שידוך. אמרתי לו: "מה דחוף כל כך? קודם תאכל תנוח קצת, ואחר כך תלך למסור את התשובה?". אך הוא השמיע באוזניי כלל ברזל: "אם יש תשובה לא דוחים". וכך היא הנהגתו בקודש, בכל עניין לקיים כל דבר ברגע הראשון שהדבר אפשרי. כך בזמני התפילות, כך בברכת האילנות מיד בראש חודש ניסן לאחר שחרית, כך בהנחת הסכך לסוכה במוצאי יום כיפור, כך באפיית המצות, ובכל דבר שבקדושה. (ע"פ רבי חיים עמוד 141)

• צידה לדרך •

האכזבות שלך, הם הדרך של בורא עולם לומר לך: "יש לי משהו אחר, טוב יותר בשבילך". תהיה סבלי, תחיה את החיים, ותבין למה האכזבות דווקא הם אלה שתרמו לחיך

לע"נ: מו"ר רבי משה בן עישה, עישה בת חנינה, רבי עזריאל בן כוכבה, חדווה בת מיכל מסעודה, מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורגריה, מרן רבי מאיר מאזוז בן שושנה כמאסנה, ר' יצחק בן שושנה חמשנה, ישראל אפללו בן אידיה, יאיר עידן בן יעקוטא חחי, מקיקס בן שקלילה, הרב אברהם ביתאן בן בראק, אמנון בן יחיאל פנחס, ר' אליהו איטח בן עזיזה, ורדה בת זכרונה, ניסים בן זינה. | לזכ"ק והצלחה בכל העניינים: דניאל חביב בן יפה, מיכל בת מירב מרים, אילה יטכה בת יפה | להצלחה בריאות ופרנסה טובה: א"מ יפה בת ורדה חחי | להצלחת: שלום בן יעל

השידוך של אליהו הנביא

שידוך שהתמהמה מלהגיע במשך שנים רבות, והחלטה להשליך על בורא עולם במאה אחוז את ענייני השידוכים, הסוף המרגש הגיע מאדם עולם בנותל המערבי - שנעלם לגמרי אחרי שהשידוך יצא לפועל

החברים, לא המשפחה אף אחד בעולם! מלבד בורא עולם בעצמו ולבדו. רק הוא יכול לתת ולדאוג שהשידוך יגיע בנקל.

את המסר הזה הוא החדיר חזק חזק לתוך הראש שלו. ואם אתם מסתפקים הישועה לא איחרה מלבוא.

ההורים שלו נסעו לכותל לפני כחודשיים להתפלל עבור בנם שימצא את זיווגו. ושם בכותל ניגש אחד מהמתפללים ושאל אותם האם יש להם בן או בת בשידוכים. לאחר שהשיבו שכן, הוא לקח מהם את הפרטים של הבחור והמספר טלפון שלהם, ונפרד מהם, לא לפני שהוא הודיע להם שהוא לא מעוניין לתת להם את המספר שלו, והוא הודיע שאם יהיה משהו אם יתעדכן.

ואכן לאחר פחות מחודש ההורים קיבלו טלפון, מהורים של נערה אחרת ובקשו לשאול על הבחור. מפה לשם, הם החליטו להתקדם הלאה לפגישה. הם נפגשו שש פגישות וסגרו ווארט. בפגישה האחרונה שהחלו לדבר יותר בפתיחות על הזיווג הזה, הם שאלו אחד את השני כיצד ההצעה הזאת הגיעה לפתחם.

הבחור סיפר לה כי ההורים שלו היו בכותל ואחד ניגש אליהם ולקח מהם את הפרטים שלו. המשודכת לא הייתה צריכה הרבה בשביל לסגור את המעגל ולספר לו שגם לה את אותו דבר בדיוק. ההורים שלה היו בכותל כשלושה שבועות לאחר מכן, ואז ניגש אליהם אחד מהמתפללים, או ליתר דיוק, אותו מתפלל שניגש להורים שלו, ושאל אותם אם יש להם בן או בת בשידוכים, לאחר שהשיבו שיש להם בת, הוא בדק איתם את הפרטים מלמעלה ולאחר שראו שיש כיוון הוא נתן להם את הפרטים של ההורים שלו וככה העניינים התקדמו.

לאחר שסגרו הם ניסו לחפש את אותו אחד שהעביר ביניהם את הפרטים - אך לא מוצאים אותו. ניסיונות של כמה פעמים העלו חרס, ואותו אדם לא נמצא.

הבחור מיד הבין מה הכוח של בטחון בבורא עולם! בלי בורא עולם אי אפשר לזוז, אבל עם בורא עולם אפשר לקרוע את הים. קוראים יקרים, אנא מכס תהיו אנשי בטחון. תבטחו את חייכם לבורא עולם. זה הביטוח הכי טוב שהכי יכול לעזור לכם בעולם. אין אף בריה בעולם שיכולה בכלל לדאוג לכם כמו שבורא עולם יכול.

תנסו - ובטוח במאה אחוז - שתראו ישועות. כי אבא שבשמיים לא שוכח כל אחד ואחת שבוטח בו.

"קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף" - חז"ל אומרים לנו אמרה שניתן לפרשה באלפי כיוונים, אבל נבחר בשורות אלו לגעת מהזווית של הכיוון שלנו לבין בוראינו, איך הרצון שלנו אמור להיות מכוון לשם, לכיוון שבו בכל מקום שרק נחשוב נמצא את בורא עולם.

בורא עולם אומר לנו: תהיו נחשון בן עמינדב, תסמכו עליי בעיניים עצמות! תקפצו למים! מה יהיה ומה לא יהיה - אל תדאגו. אני מאחוריכם, אני אתכם יד ביד, אני יכווין אתכם, אני יוביל אתכם לדרך המלך. ובעיקר בעיניי שידוכים, בורא עולם רוצה לומר לנו: אתם לא בעלי הבית! אתם לא יודעים מה יכול לקרות, ומה האישה שלכם, אבל אני - אבא שלכם! אני כבר ארבעים יום קודם יצירת הוולד קבעתי מי תהיה האישה שלכם - ולכן רק אם תסמכו עליי במאה אחוז, ברמה של קריעת ים סוף תראו ישועות!

בקריעת ים סוף נחשון בן עמינדב קפץ למים בלי לפחד ובלי לחשוש. ולמה? כי הוא סמך עליי במאה אחוז, למרות שהוא יכול להטבע, אבל הוא לא שאל שאלות הוא האמין ובטח בי והישועה אכן לא אחרה מלבוא.

ציבור הקוראים היקר. יש לי מתנה בשבילכם: תשליכו את כל חייכם, ובפרט את הנושא של שידוכים שהוא קשה כקריעת ים סוף, על השם יתברך. אחרת לא תוכלו כלל להסתדר! וכאן אם אתם בוטחים במאה אחוז בו, לא להתלות בשידוכים, לא לחשוב שהתשובה של המשודכת בידיים שלכם - בורא עולם ימציא לכם את הזיווג עד הידיים ללא צער ובנקל!

ומכאן לסיפור המדהים הבא שאירע בחודשים האחרונים. הסיפור אירע לאחד הבחורים החשובים הלומדים בישיבת "באר התלמוד" בירושלים (בראשותו של הגאון המפורסם רבי חנוך כהן שליט"א), ויש מהסיפור המדהים הבא ללמדנו מהי דרכו של הבורא בעולם השידוכים ועד כמה מרוויח מי שתולה אך ורק בו.

אחד הבחורים שם בגיל 25, נפגש עם למעלה מ-30 נערות. אבל כלום! הוא לא מוצא את מבוקשו. הוא טלפן לעוד שדכן ועוד שדכן, אבל השידוך כמו מלאך מלהגיע. החברים מציעים, המשפחה מציעה, מכל כיוון הוא קיבל הצעה - אבל תמיד זה היה נגמר לריק.

עד שלאחרונה יצא לו יותר להעמיק בנושא אמונה ובטחון בבורא עולם, והוא החליט החלטה אחת ויחידה בכל ליבו ונפשו: אני סיימתי לתלות את המשודכת שלי באנשים מבחוץ. אין אף אדם בעולם שיכול לדאוג לי! לא השדכנים, לא

לאחר שסגרו הם ניסו לחפש את אותו אחד שהעביר ביניהם את הפרטים - אך לא מוצאים אותו.

פירת שיבה

העצמה אישית
לכן הישיבה
שאת הרה"ג ברוך חורש שליט"א

כוח התפילה בשידוכים

המשיגיה הגה"צ רבי דב יפה צצוק"ל מביא דברי ספר העיקרים (מאמר ד' פ"ז) שביאר מדוע גם אנשים שמאמינים באמונה שלימה שהבורא יתברך הוא כל יכול ובידו הכל - ובכל זאת מתרפים בתפילה? וביאר דבסתר לבבם אכן הם יודעים דבידו של הקב"ה להושיעם אך סבורים שאינם ראויים שה' יקבל תפילתם, עקב דלות מעשיהם הטובים, והטעות בזה משום שהטוב שמגיע מאת הבורא הוא לא בתורת גמול על המעשים הטובים, אלא הם מחסדי ה' ורחמיו על בראויו. וכפי שאמר דינאל פ"ט: "כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמך הרבים" ובפרט בן ישיבה שתפילותיו הם בעיניי רוחניות דבזה מקובלנו שאין תפילה על רוחניות שבה ריקם.

וגדולה מזו מבואר בספרים הקדושים שכשאחד מישראל רוצה לדבר עם השם יתברך, אז כביכול ה' יתברך עוזב את כל ענייניו ופונה רק לאיש הזה שרוצה לדבר עמו, ויעוין בזוהר הקדוש שהארץ בגודל יקרת תפילת העני לפני הקב"ה. והנה כל זה נאמר אפילו בעניי סתם שתפלל מתוך לב נשבר על צרכיו הגשמיים, אך כל שכן בחור ישיבה שמתפלל מתוך לב נשבר מצבו הרוחני, ובוכה ומתחנן לפניו יתברך לקרבו אליו, כמה יקרה תפילה זו בעיני השם יתברך, וכמה היא חשובה לפניו, יותר מכל תפילות שבעולם. (מוהר"ן, השתפכות הנפש, סימן עב)

וכך העיד הגר"ד יפה צצ"ל ששמע על נערה מסוימת שמסיבות שונות חשבו שהיא צריכה להתפשר על שידוך עם בחור שאינו לומד יום שלם, וכשהביאו את הדברים לפני מרן הגרא"מ שך צצ"ל הסכים לכך. אך כאשר אמרו זאת לנערה, פרצה בבכי, ואמרה שמעודה שאפה והתפללה לבעל שיקדיש את כל יומו ללמוד התורה הקדושה. כאשר שבו וסיפרו לרב שך את תגובתה אמר שאם כך רשאית להמתין עד שתשיג את מבוקשה. כי מעלה רוחנית שחפצים מאד להשיגה - משיגים, ואכן לאחר זמן עלה בידה להשתדך עם בן תורה גמור וזכתה להקים בית נאמן בישראל, ואת זה הבין הרב שך צצ"ל במושכל פשוט שרוחניות שאדם שואף ומבקש באמת אין שום מחסום בעדו כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראו באמת.

וכך היה אומר חכם שלום כהן צצ"ל, שהעצה לכוונה בתפילה היא: להאמין בלב שלם שה' רוצה להיטיב איתנו כי באמת אנו לא יודעים כמה הקב"ה אוהב אותנו, ואנו... כל מה שאנו עושים זה כלום לעומת מה שאנו חייבים לו על כל מה שהוא עושה עמנו... וכמו אבא שאוהב את הבן שלו, כמה מוותר לו ודואג לו כך הקב"ה אוהב אותנו, ומחפש להיטיב לנו, וזה שאנו אומרים בתפילה: 'ומביא גואל לבני ביניהם למען שמו באהבה' - אפילו אם הם אין להם שום זכות, אלא רק למען שמו, הוא גואל אותם, 'באהבה' שאוהב הקב"ה את בניו בני ישראל!!

<< מתוך ספרו החדש של כותב המדור. הדברים היו למראה עיני גדולי ישראל שליט"א ועודדו את פרסומם >>

הפקק ברחוב ירמיהו שמגר

תחרות הריצה במדרגות, והישועה הגדולה שצצה לה בקומות הגבוהים של הבנין. והקשר לפקק ברחוב ירמיהו שמגר שלא תאמינו בגלל מה הוא התרחש | שני סיפורים ותובנה מעצימה אחת לתקופת השידוכים

האמנתי

חיים של שמחה וסיפוק בדרך אמונה וביטחון בקב"ה

לא "אם" אלא "מתי"

אתה תבצע את השליחות שלך בצורה הטובה ביותר תחת כל כובע שבו אתה תהיה באותו רגע. אבל בעתיד? זה בוודאי יעבור לכובע אחר | זווית של אמונה

במהלך החיים שאלתי את עצמי את השאלה הבאה: בחיים שלנו קיימים קשת רחבה של סוגי חיים שאנשים חווים ביניהם. ואסביר את זה בצורה קיצונית (בכוונה) לשני הצדדים: יש את הילד שיש לו אבא ואמא ויש ילד שאין לו לא אבא ולא אמא; יש אדם שהונו מעורר במיליארדים ויש אדם ששוחה בחובות של מיליונים; יש אדם שנשוי באושר ועושר עם ילדים ואישה ויש אדם שכל חייו נגדעו כאחת והוא נותר לבדו מכל בני משפחתו; יש אדם ששוכב צמח בבית החולים ללא יכולת להזיז אף איבר ויש אדם שסובל מהיפר-אקטיביות.

והשאלה המתבקשת מאליה היא: למה? למה יש בעולם שלנו כל כך מגוון רחב של אנשים עם רקעים שונים ומשונים? למה יש אנשים שסובלים? לא חסרים גויים שיסבלו בשבילנו, דווקא אנחנו - העם המובחר והנבחר?

כדי להשיב על השאלות הללו, אנחנו נצטרך לצאת עם הנחת יסוד לחיים: אין כזה דבר "סתם" לחיות. האדם הוא לא עוד אחד שהגיע לחיות בעולם הזה. נשמה שיורדת לעולם, היא יורדת אך ורק לשם המטרה אליה היא נשלחה. שאדם יורד לעולם הוא מקבל את מכלול הדברים שאותם הוא צריך כדי לעבור את העולם הזה בהצלחה.

בספר עבודת הקודש (ח"ב, כ"ג) מביא על דברי הגמרא (נידה ל' ע"ב), שקודם שאדם נולד מראים לו את העבר ואת העתיד, ולאחר שהיה מסכים לקבל אותם על עצמו רק אז נשמתו יורדת לעולם. נמצאנו למדים: שכל מה שעובר על האדם בעולם הזה, הן שמחות והן ייסורים - הוא הסכים לקבל אותם עוד קודם שהוא בא לעולם, ולמרות הכל הוא הסכים לרדת לעולם.

עצם הידיעה הזאת כבר מכניסה רוח של תקווה ואמונה. הידיעה הזאת שאתה לא מסכן, אתה בחרת לעצמך את הדברים האלה, מתוך "בחירה" ולא מתוך "הכרח". בנוסף כל נשמת, שהגעת להסכמה עם עצמך על סמך דברים שהיית יכול לראות קודם שבת לעולם, והם אלה שהובילו אותך לבחירה האם לרדת לעולם. את הדברים האלה, שכבר הסיפוק להישכח ממך שיצאת ממעי אמך, לא תוכל לדעת שוב לעולם. אבל תהיה בטוח שהבחירה שלך הייתה רק לטובתך, ולא רק זה: אם לא היית מצליח לעמוד בזה מסתבר שלא היית רוצה לחיות חיים שכאלה.

וכעת נבוא להסביר את השאלות ששאלנו: לעולם אדם לא יכול להיות דומה לחבירו. כשם שיש טביעת אצבע שונה מכל היצורים הקיימים בעולם - כך כל אדם שונה מחברו. לכל אדם יש את השליחות המיוחדת שהוא צריך לעבור בעולם. ומסיבה זו, יש אנשים שכדי לעבור את השליחות הזאת יצטרכו להיות, נכון לאותו רגע, ולאותו יום - רווקים או נשואים, בריאים או חולים, עשירים או עניים, אין מקרה בעולם, אין טעויות! הכל נוצר בדיוק, אבל בדיוק מושלם בשביל התהליך (שאתה בחרת לעבור) בעולם הזה. אבל זה נכון לאותו "רגע" בחיים של האדם. אם נכון לכרע אתה רווק תאמין בכל לב - שבואר עולם חושב שהמקום הטוב ביותר עבורך נכון לשניות אלה זה עצם היותך רווק. או לא צריך אותך נשוי עכשיו. אבל מחר? בוודאי שכן! בורא עולם רוצה בסופו של דבר שתקום בית, משפחה - שתמשיך את תור הזהב של עם ישראל.

השידוך שלך זה לא שאלה של "אם", כי בורא עולם כן מצפה ממך שתקום בית. ולכן השאלה היא "מתי". ביום שתאמין, שאתה נכון לכרע באמצע שליחות! שליחות בכובע של רווק! ונשלחת על ידי בורא עולם. השליחות הזאת עוד תתקדם ותהפך לכובע של "נשוי", "אברך", "אבא לילדים", "ראש ישיבה" או כל דבר אחר.

חיים בואכה רחוב שמגר. כשהבטתי בכביש הארוך והמרכזי שעמד לצדי הבתני בפקק חסר תקדים. פקק שהתחיל מתחילת רחוב שפע חיים והגיע עד אחרי צומת ירמיהו שמגר. מאות כלי רכב, עשרות אוטובוסים ואנשים אובדי עיצות, מנסים לברר: מה כבר יכול לתקוע את התנועה כל כך הרבה זמן ועוד בערב חג. למי יש זמן מיותר?

אבל לא הותרתי את השאלה הזאת "מה קורה למעלה ברחוב שמגר", ביני לבין עצמי והחלטתי לעלות את קצב ההליכה. אני חייב להיות עד לאירוע ההיסטורי שמתרחש כעת ברחוב ירמיהו שמגר. וככל שעולים למעלה יותר, השמועות חוגגות יותר. מתאונה זה נהפך לפיגוע, מפיגוע זה נהפך לבולען ועוד.

יצר הסקרנות בער בי יותר מתמיד ומצאתי את עצמי רץ על מהירות של לפחות 10 קמ"ש. למי שמבין במשוגים של הליכה מדובר בהליכה מהירה ובכלל שמדובר בעליה, מהעליות שמצויות רק בירושלים עיר הברכה.

ואז הגעתי לשם, להתחלה. רחוב ירמיהו שמגר בדי, ואני מבטוט בדרך לרוחץ את עיניי ברגעים המיסטוריים. ואת האמת מה שגיליתי שם, נתן לי הרגשה נוראית למשך כמה ימים. רכב אחד שחנה מעט עקום גרם לכל הפקק תנועה שיתרחש.

מה סיבה שאוטובוס ועוד אוטובוס נכנסו לפני, אבל אי אפשר להשלים אותה כי יש רכב חונה. וגם לחזור רוורס אין מה לדבר, לך תזיז 100 רכבים כמה מטרים טובים אחרת. ולכן הכל נשאר תקוע, ונוצר פקק שלא ראיתי בירושלים מימיי.

עד שהאדון נזכר לרדת להזיז את הרכב לאחר שכרז המשטרה כרז בשמו בבנין הסמוך, אנשים נחלצו לעזרת המשטרה לדחוף את הרכב מעט יותר הצידה. ואז נגלה לעיני הפלא הבא: לא היה צריך להזיז את הרכב יותר ממשך בשביל לשחרר את כל הפקק המחריד שנוצר. מטר אחד לרכב, רוח והצללה שלם לציבור הנהגים בציר המרכזי ביותר בירושלים.

משני הסיפורים למדנו דבר מדהים: לפעמים נראה לאדם שהדרך אל מציאת הזיווג שלו ארוכה, קשה, מייסרת ומייגע - אבל לרגע הוא לא דואג להזכיר לעצמו שיש סוף לכל דבר, שיש תקווה ואור לכל חושך. לאנשים היום קשה להשליט את עצמם על הנפש שלהם משני סיבות: האחת - שאינם מאמינים שיש להם את הכוח לשנות, והשנייה - שהם לא מאמינים שרק עוד קצת וזה נגמר. הדבר היחיד שאסור לאדם לקחת מעצמו זה את התקווה, את האמונה שעוד רגע יבוא האור ויאיר.

בזמן שאתה ממתין בצפייה דרוכה לשידוך שלך, אלו שני היסודות שחייבים להזכיר בכל זמן ובכל עת. וכי יש מעצור להשם מלהשיעל וכי הקושי שלך זה דבר שאין לו תקנה? בוודאי שלא! ואתה יודע את זה, אבל ההרגשה, ההרגשה היא זו שמובילה אותך למקום שאתה לא היית רוצה. רק תאמין בשינוי שיכול להתרחש, ותאמין שכל קושי בסוף זה דבר קטן ובר תקנה שנראה לך כמו הר גדול שחוסם לך את העתיד ואת התקווה.

1. התכונה בעיר הייתה גדולה. אנשים, נשים וטף שוחחו לא מעט על תחרות ענק עליה הכריזה העירייה: מי יצליח להגיע ראשון לקומה הארבעים בבניין הגבוה בעיר. מאז שהאירוע החל להתפרסם החל מבול פניות בעיקר מספורטאים. כולם היו במתח - מי יקטוף את המקום הראשון בתחרות המדוברת ביותר בעיר.

חודש ימים לפני התחרות, רחובות העיר החלו להתמלא בצעירים רבים שהתחילו להתאמן על כישורי ריצותיהם. כולם ידעו: לא דומות המדרגות של הבנין הגבוה לכל מסלול הליכה אחר שקיים ביקום. מדובר במדרגות רחבות וגבוהות, ארוכות ותלולות. מי שינצח את התחרות הזו ללא ספק, יכול יהיה גם להיכנס לספר השיאים בקלות. והפרס? מכוני גדול, ובכך 3,000,000 דולר.

היום הגורלי הגיע. לאחר מבחנים ארוכים של ועידת הבחונים, ארבעים מתמודדים התקבלו לתואר הנכסף. ארבעים מתוך קרוב לחמש מאות. מספר מרשים ביותר. רגע התחרות הגיע, על הבמה ניצבו בכירי הפוליטיקאים בראשם ראש העיר, חבר השופטים, וגם שערן ספירה לאחור ענק שהוצב בעמדה, עליו התנוססו מספר הדקות: 00:20:00.

עשרים דקות בלבד. עשרים דקות בהם המתמודדים יצטרכו להראות את הכישורים שלהם, עשרים דקות בהם יצטרכו המתמודדים לכנס לרגע אחד את כל הביצועים שהם תרגלו עליהם במשך החודש שחלף.

ראש העיר לחץ על הכפתור האדום, והמתמודדים החלו רצים לקול תשואות ההמון. בני המשפחות וקהל אוהדים ענק לא בחל באף אמצעים להביע אמפתיה עם קרוביהם שעומדים על קרב חייהם. שניה אחת תפריד בין התואר הנכסף והפרס החלומי, לבין כשלון צורב וחודש שלם של אימונים שירד לטמיון.

המתמודדים החלו אצים רצים מטפסים בגרם המדרגות לעבר קומה הארבעים. ככל שנקפו הדקות יותר ויותר הבינו שהם יצטרכו לוותר על החלום הנכסף. אחד אחרי השני ירדו חזרה ופרשו מהמרוץ. שלושה בלבד נותרו. כשצדיהם ארבעה דקות אחרונות בלבד.

את המבחן שהיה באוויר היה אפשר לחתוך בסכין. לאחר דקה פרש אחד נוסף, כששניהם נותרו ושלושה קומות מפרידה ביניהם ודקה אחרונה נותרה. הראשון שהביט בשעונו וראה שנותרה דקה ויש לו עלות עוד שני קומות כמעט החליט להרים ידיים. הוא הבין שגם אם הוא יגיע לקומה האחרונה במהירות הגבוהה ביותר זה יהיה כמה שניות אחרי שהשעון יעצר. אבל הוא החליט שלא לוותר.

כשהוא עלה קומה נוספת, הלסת נשמטה מפיו. מול עיניו מעלית פתוחה לרווחה וכפתור לחוץ לקומה הארבעים, כאילו ממתנה למישהו שיכנס לתוכה. הוא מיד נכנס לתוכה, כשהוא דורך בכמה הארבעים יחד עם הצפצוף של השעון המורה על סיום התחרות.

2. היה זה באחד מערבי החגים העמוסים יותר ברחובות ירושלים. יצאתי לערוך קניות לקראת החג ברחוב שפע

לפעמים נראה לאדם שהדרך אל מציאת הזיווג שלו ארוכה וקשה - אבל לרגע הוא לא דואג להזכיר לעצמו שיש סוף לכל דבר, שיש תקווה ואור לכל חושך.

"קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף"

(סוטה, ב' ע"א, מועד קטן י"ח, ע"ב)

כשהאדם חושב שהבחירה תלויה בו
יש מפרשים: כי ההדגשה היא על קשה זיווגו של אדם. כאשר האדם סבור שהבחירה והעיתוי תלויים בו, בהחלטתו ובמידת ההשתדלות ופעילותו - אז הדבר נראה לו קשה ביותר, כי אין עצה ותבונה נגד ה'. וצריך להכניע עצמו ורצונותיו, ולתת להשגחה להנחות אותו בדרך אמת.

כל אחד והקשיים שלו

יש מבארים על פי מה שפירשו חז"ל (ערכין ט"ו, ובתוספות), שבני ישראל לא עברו את ים סוף מן השפה האחת לשפה השנייה, אלא עברו בתוכו כבחצי עיגול, שנכנסו במקום אחד והלכו בו כמין קשת, וחזרו ויצאו באותה שפה. לפי זה יוצא שאורך זמן הליכת השבטים ביים, לא היתה שווה. שכן דרך הליכת החיצוניים שבחצי העיגול לצד הים, היתה ארוכה יותר מאלו שהלכו בצד הפנימי של חצי העיגול לצד היבשה.

וזה איפוא הדמיון בין זיווגו של אדם לקריעת ים סוף, לפי שגם בענין מציאת הזיווג, אינו דומה אורך ההליכה והקושי של אדם אחד לשני. יש שצריכים לעשות דרך ארוכה עד שעוברים ומגיעים לגמר הטוב, ויש שהליכתם קצרה, כל אחד לפי מה שצריך לתקן לפי שורש גשמתו, ומה שנגזר עליו אך כולם עוברים לבסוף.

הישועה מגיעה מכיוון בלתי צפוי

כאשר עמדו ישראל על שפת הים, המצרים מאחוריהם, המדבר לצידם, והים לפניהם, חשבו אז על אפשרויות סבירות שונות של הצלה: שפרעה ישוב לאחוריו, או שלא יפגע בהם, או שילכו דרך המדבר וכדומה. איש לא העלה על דעתו אפשרות הצלה רחוקה ובלתי צפויה - של קריעת הים לשנים.

ענין מיוחד זה מצוי גם בזיווגו של אדם. בעת שהוא עומד במהלך העניינים ומתפלל, הריהו חושב על אפשרויות שונות של הצעות וישועות, אך תמיד באה הישועה מכיוון בלתי צפוי, באופן שלא עלה על דעתו כלל.

אחד מרוויח ואחד מפסיד

שאלה ידועה ומפורסמת היא: כיצד יתכן לומר שזיווגו של אדם קשה "כקריעת ים סוף", הרי

שידוכים: ההשגחה הגדולה ביותר

הגילוי המסעיר של המהר"ל בענייני שידוכים: תסמכו על בורא עולם - תמצאו את זיווגכם!

לשורות הבאות נחשפתי בעת יושבי לערוך את הגיליון שאתם אווזים בידיכם. כל מילה שראיתי - מילה בסלע. אין מילים אחרות לתאר את המחזה המיוחד בו בורא עולם מוליך את בניו ובנותיו - לעבר הקמת בית נאמן בישראל.

והנה לכם, לשונו של המהר"ל (באר הגולה עמוד פ"ג), אשר ללא ספק יפתחו לו צוהר רחב לעולם השידוכים, וכיצד הדרך הנכונה איתה צריך להתמודד.

רק נקדים שדבריו נסובים על המדרש בבראשית רבה שמה עשה הקב"ה מששת ימי בראשית עד עכשיו? מזווג זיווגים. בתו של פלוני לפלוני, אשתו של פלוני לפלוני.

ומקשה המהר"ל: ודבר זה רחוק בעיני בני אדם לייחס אל ה' יתברך, פועל זה מששת ימי בראשית.

מבאר המהר"ל: וכאשר תעיין בדברים אלו, תמצא שהדברים האלו נכונים, והם מוכרחים גם כן. וזה כי לא היה הכונה רק על דבר החדש אשר הוא פועל מששת ימי בראשית, כי בודאי ה' יתברך ברא כל הנבראים, והכל מעשה ה' רק כי אין דבר חדש תחת השמש, וזה כי הנבראים אשר הוא בורא ועושה כל יום, אין חדש תחת השמש והכל נוהג כמנהגו, והגזירה אשר גזר השם יתברך בששת ימי בראשית, הוא גוזר בכל יום ואין כאן דבר חדש. והנה כלל העולם נוהג כמנהגו. ולפיכך, השאלה הוא על דבר חדש, ועל זה אמר שהוא מזווג זיווגים.

ממשיך המהר"ל ומבאר: וביאור ענין זה, כי כמו שהשם יתברך היה מזווג את חוה לאדם, כך הוא מזווג בכל יום את זיווג איש עם אשתו, וכל זיווג הוא מעשה חדש שאינו כמו בריאת האדם עצמו, כי הבריאה בודאי אינו נחשב דבר חדש, כי העולם כמנהגו נוהג ואין חדש, אבל מה שמחבר את האדם הפרטי זה לאשה פרטית זאת, הוא בודאי דבר חדש, שהרי צריך לחבר לכל אחד ואחד זיווג מיוחד כפי מה שראוי החבור ביחד. וכל זיווג הוא חבור מיוחד. ובדבר שהוא ענין פרטי, כמו דבר זה, שהוא זיווג איש עם אשתו כי לכל איש פרטי זה יש לו אשה פרטית מיוחדת, ולא שייך זה בדבר שהיה כבר רק בדרך כללי, שייך לומר שהיה בריאת המין בכללו כבר, והכל הוא בכך הטבע הכללי.

ומעתה אין חדש תחת השמש, כי השם יתברך ברא כה הטבע שיהיה נוהג כמנהגו לעולם, וכה הטבע פועל ברצון הקדוש ברוך הוא ובגזירה, ושיהיו נבראים המין מבני אדם.

אבל בת פלוני לפלוני, זה הוא דבר חדש ואינו בכלל בריאת המין. ולכן אמר ש"השם יתברך מזווג זיווגים".

הסבר דברי המהר"ל: כלומר, שהמדרש אומר שהקב"ה מזווג זיווגים הפשט הוא - שהקב"ה עושה דבר חדש כל יום, והזיווג של כל יום הוא דבר חדש ובריאה חדשה ממש. דבר שלא היה קיים מששת ימי בראשית, ולפיכך מכיוון שכל דבר אחר הנס נמצא בהסתרה בבריאה, לפיכך צריך לעשות השתדלות להסתיר הנס, אבל בדבר שהוא בריאה חדשה לגמרי אין מקום להסתיר הנס, כי הוא נס גלוי, ולפיכך גם רואים בשידוכים את ההשגחה בצורה מוחשית.

בפני הקדוש ברוך הוא אין קיים שום קושי, ואף קריעת ים סוף לא היתה כרוכה במאמץ כל שהוא אצל הבורא יתברך, וכיצד אפשר לומר שזיווג וקריעת ים סוף "קשים"?

תירוצים רבים נאמרו על קושיה זו. יש לציין, שכבר ה"זהר הקדוש", הקשה קושיה זו ותירץ: שהקושי בקריעת ים סוף היה בכך שמידת הרחמים ומידת הדין נחלקו זה עם זה. לפי מידת הדין - אף ישראל היו צריכים לטבוע ביים, שהרי הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה. אולם מידת הרחמים הגנה על עם ישראל - והם ניצלו. אם כן, גם זיווגו של אדם, לעיתים טוב לאחד ורע לזולתו ומידת הדין והרחמים מתגוששים זה עם זה.

על פי זה מיישב הזהר את דברי חז"ל, ש"קשה פרנסתו של אדם כקריעת ים סוף". שהרי בפרנסה לעיתים מזומנות האחד מרוויח ורעהו מפסיד ומידת הדין ומידת הרחמים סותרים זה את זה, כמו בקריעת ים סוף, ועל כן הדבר קשה.

מצב קבוע ולא מצב חולף

כל דבר שבעולם שמחלקים אותו לשנים, ישאר חצי בצד זה וחצי בצד שני. חוץ מן המים, וכל דבר נוזלי שאם מחלקים אותו לשנים, מיד ישובו שני החצאים ויתחברו יחד. ולפי זה, הנס שהיה בקריעת ים סוף הוא שהקדוש ברוך הוא ביטל את טבע המים, וכל צד נשאר במקומו. כמו שנאמר: "נצבו כמו נד נזלים".

וכך בזיווגו של האדם, צריך כל אחד מבני הזוג לשבור את הטבעים שלו, כדי להצליח לבנות בית נאמן בישראל. כיון שבית שנבנה על ויתורים (וכמובן על ויתורים גשמיים ולא על ויתורים רוחניים), יש סיכוי שהבית הזה יהיה נכון וקיים וישרו בו אהבה אמיתית, ושלוה ושמחה.

בסגנון שונה: אם נתבונן במציאות של קריעת הים, נראה שבאמת אין לך דבר קל יותר בעולם לחצייה מאשר מים, שהם קלים מאד, וכל הקושי אינו בחצייה אלא בהחזקת המים במצב זה, שישארו כמו נד נזלים.

וזה הרמז לחתן שהרבותא בבנין הבית על אדני התורה והקדושה אינו רק בכוונות הראשונות, ב"מי יעלה בהר ה'", אלא ב"מי יקום במקום קדשו", ביציבות ובעקביות ובהחזקת מצב זה בהמשך, בחיים היום יומיים.

הממהרים לבוא // תוספת שבת = תוספת ישועות

• סגולה בדוקה לזיווג הגון מהרבנית קולדצקי תל"ט"א

סיפור מדהים שפורסם לפני מספר שנים - מספר על נערה שהגיע לקבל ברכה לזיווג הגון מהרבנית קולדצקי תל"ט"א. הרבנית אמרה לה, שתקבל על עצמה תפילת ערבית וכן שתקבל על עצמה להכניס שבת מוקדם והחודש היא תתארס! ואכן היא לקחה על עצמה תפילת ערבית. והנה עבר חודש והיא לא התארסה. באותם רגעים היא נזכרה שהרבנית אמרה לה לקבל גם שבת מוקדם. היא קבלה שבת מוקדם, ואכן, שלושה שבועות לאחר מכן, בשבת השלישית היא התארסה!